

LEPOZNANSKI LIST.

Kuliferda.

Burke v jednom djanju.

(Iz češkega.)

(Dalje.)

Prizor tretji.

Gospod Dominik. Gospa Dominikova. Nežka.

Gospa D. Kako? ti bi hotel pokoj razdirati? Nisva-li vedno kakor gerlice skup živala?

Gospod D. Ne — ne, moje serčice! ti poznaš mojo ljubeznjivost, ali od svoje pravice odjenjati ne morem; to bi ne bilo v redu.

Než. Mamka! lepo prosim —

Gospa D. Premilo dete! tvojega očeta ljubim srečno, on to dobro ve; zdaj pa se njegovi volji podvreči ne smem.

Než. Dajte se sprostiti očka!

Gospod D. Kaj misliš hčerka? — Tvoja mamka in jaz besedujeva brez serditosti; imava se grozno rada, in nemogoče je, da bi na eno druga hudá postala. (Gospoj) Ljuba moja, ti veš, da sem s tebo vedno ene misli, kadar mi na voljo pustiš, ali hočem tako misliti ali ne. Danas pa, moje serčice, je nekaj družega. Ti praviš, da mora biti, kakor ti hočeš: če te poslušam, kdo pa ostane v hiši gospod?

Než. Ali naj milša mamka —

Gospa D. Vsaj slišiš, da le na tvojim očetu leži.

Gospod D. Ne verjemi, Nežka. Samo svojeglavnost tvoje matere je tega kriva.

Gospa D. Ljubi moj, ti se motiš, — rada bi odjenjala, ali dala sem gospoj Terčkovi besedo, in zastavila sem svojo čast na to, da njé brat dobi mojo hčer.

Gospod D. In to si, moje serčice, brez mojega znanja storila? O kako si se zmenila, ljuba moja.

Gospa D. Spoznam, da sem falila (pregrešila). Odpusti mi, in dovoli, da le ta pot besedo deržim.

Gospod D. S vsega serca ti odpustim, moja gerlica! Veš, da sem tako ljubeznjav mož, kakor oče; — ali raji dam Nežko v samostan, kakor da bi prijenjal; na to sem se zaprisegel.

Než. O ljubi moj očka!

Gospa D. Jaz sem gotovo dobra mati; ali preden bi dovolila v zaroko (vdatvo) po njegovi volji ostanesh stara gospodična.

Gospod D. Jaz sem glava v hiši, in imam kaj zapovedati: to je moja poslednja beseda. Pripravite se, Nežka! (odide.)

Prizor četrti.

Gospa Dominikova. Nežka.

Gospa D. Ti si nesrečna, Nežka, da naju je ravno zdaj prigoda razpérta. Čast veli, da bi nihče naju ne odjenjal — vsak mora braniti pravice svoje strane. Vzemi si to za pravilo (Regel) o tvojem bodočem zakonu. Imej k svojemu možu naj večí vlnudnost, ne pozabi ali nikdar, da je žena možu pomočnica — ne pa robkinja (sužnjica, dekla). (odide)

Prizor peti.

Rezka. Karol. (preoblečen) Nežka.

Rez. Kako je Nežka?

Než. Ah Rezka — moji stariši vsak svojo terdijo.

Kar. Le poterpljenje, vse na enkrat se bode obrnilo.

Než. K čemu ta priprava?

Kar. Ravno tega je treba, da bi se zapisi lepo zrušili.

Než. Bog daj!

Kar. Le povejte mi še, kar veste o svojih ženinih.

Než. Ne mnogo. Stricu, kterega je mamka v varstvo vzela, pravijo Gromski: on je bil vozatej na vojski, in neki (etwa) grozen zarobljenec. — Očkov miljenec je strašno lesen bedak, in ime mu je Terček.

Kar. Več vediti mi ni treba. Idite zdaj k gospoj — mamki, skup nas nobeden ne sme dobiti.

Než. (odide v sobo gospe Dominikove)

Kar. Rezka, Napovej me pri gospodu-Dominiku.

Rez. (gre na drugo stran k durim) Ne pozabi, da si bedak (terka)

Kar. Le ti me pusti

Gospod D. (znotrej) Kaj je?

Rez. Nek gospod je tu, zeli s vami govoriti. (Gre vun skozi velike duri.)

Prizor šesti.

Gospod Dominik. Karol.

Gospod D. Kaj bi radi?

Kar. Imam čast s gospodom Dominikom govoriti?

Gospod D. Ta sem!

Kar. Kaj?

Gospod D. Da, sem Dominek.

Kar. I to me veseli. Gotovo ste sprejeli pisanje od mojega očeta, od gospoda Terčka —

Gospod D. Ah, ste vi gospod sin mojega prijatelja? Bolj vgodno niste mogli priti. No pridite, dajte mi poljubek!

Kar. Kaj?

Gospod D. Da bi mi dal poljubek.

Kar. Velika čast za-me. (ga objame)

Gospod D. Ravno sem se sbog vas s svojo ženo prepiral.

Kar. Kaj?

Gospod D. Kaj ste gluh gospod Terček?

Kar. To nejem, ali raztresen.

Gospod D. To t' je grozno velika raztresenost!

Kar. Kaj?

Gospod D. Le premislite gospod Terček, moja žena se je zgovorila s vašo materjo, da bi vzela vaš stric Gromski mojo hčer. Ali iz tega ne bode nič, vi morate biti moj zet.

Kar. Jaz vam moram odkrito povedati, da si z ženitve mnogo ne delam.

Gospod D. In zakaj si ne delate?

Kar. Kaj?

Gospod D. Zakaj si z ženila nič ne delate?

Kar. Imam morda zoper voljo mamke svojo ravnati? — Razpertje v naš rod vcepiti? — Zavoljo dekleta, ki ga ne poznam.

Gospod D. Kako? zavoljo dekleta, ki ga ne poznate? Moja hči je — to vam mora biti dosti.

Kar. Kaj?

Gospod D. To bi si vi imeli v čast šteti, da —

Kar. V čast šteti? Kadar pa vaša gospa —

Gospod D. Kaj vam je do moje gospe? — jaz sem gospodar, in vem, kaj se godi in zgoditi ima. Da bi vas tega prepričal, grem k pravniku svatbina pisma delat —

Kar. Kaj?

Gospod D. Da grem delat svatbina pisma.

Kar. Le pustite! Ko bi se imel za nevesto tergati, raji vse to popustim.

Gospod D. Ta bi bila lepa! — Rezka!

Prizor sedmi.

Rezka. Prejšnja.

Rez. Kaj poročite?

Gospod D. Pokaži temu gospodu izbo; naj mu nič ne manka. — Jaz grem, imejte se med tim dobro.

Kar. Kaj?

Gospod D. E nič! (odide.)

Prizor osmi.

Rezka. Karol.

Rez. Kakó je na kmetih?

Kar. Dobro! — Jaz vzamem Nežko.

Rez. Ne bodi nor!

Kar. Vrag je v tem človeku, on na vsako vižo hoče, da bi Nežka Terčka vzela.

Rez. Kamo pa gre?

Kar. Svatbina pisma delat! — Dokler se ne verne, poskusim, kaj se z materjo storiti dá.

Rez. Če pri materi nič boljši ne opraviš, sedimo na iglah (bode peklát rogač).

Kar. Le pusti. Tej bom vže sljo pregnal, da me gotovo ne bode hotela za zeta.

Rez. Meni se zdi — vže res — ona pride! zdaj pa le prav serdito!

Kar. Prav dobro! (Ravno prav)

(Dalje sledi.)

Slovstvo in umetnost.

Neka posebna stranka na Horvaškim je oznaniła, da hoče časopis pod naslovom „Dobro bran“ začeti izdajati. Ta stranka si je namenula po srednji poti med svobodno narodno stranko in madjarskimi starokonservativci hoditi. Pa ti časopis ima še malo upanja na svitlo priti, ker nima ne le sama malo naročnikov, čemur se ni nikakor čuditi, ampak tudi banalna vlada, pa tudi ministerstvo, se zdi, ni nič pri volji, mu dovoljenje podeliti. To pa je tudi gotovo prav, čimur se aove stranke, se je starih že dovolj.

Odgovorni vrednik: Dragotin Melcer. — Založnik in tiskar Jožef Blaznik.

Vradni list št. 32.

Št. 3085. Vradno oznanilo. (105.) c 2

Razpis ministra pravosodja od 12. maja 1851 glede dobe začetja moči notariatniga reda v krajnski kronovini.

Ker so bili prvi notarji za krajnsko kronovino današnjiga dne imenovani, se začetje moči po členu 1. najvišiga patenta od 29. septembra 1850 št. 366 R. G. Bl. 2. oktobra 1850 naznanjeniga notariatniga reda v vsih odločbah, zavolj kterih se v najvišjim patentu naravnost nič družiga ni odločilo, v imenovaní kronovini na 1. julija 1851 odloči.

Št. 4133. Oznanilo posojivcem (106.) c 1

Vsi tisti, ki imajo pri zapustnini 17. decembra pretekliga leta v Zalogu umerle Marie Likovic kakor posojivci kaj tirjati, imajo, da to naznanijo in spričajo, 22. julija tekočega leta zjutraj ob devetih k. k. okrajnemu sodništvu ljubljanske okolice priti ali do tistega časa pismeno naznanilo izročiti, ker bi sicer

ti posojivci na zapustnino, ako z plačo posojivcov, ki so se oglasili, ob nič pride, ne imeli nobene pravice več razun, če jim kaka zastava gre.

Od c. k. okrajniga sodništva ljubljanske okolice.

Ljubljana 5. maja 1851.

okrajni sodnik
Heinricher s. r.

Št. 4667. Oznanilo. (104.) c 2

Po razglasu visociga c. k. ministerstva kupčije, obertnije in javnih stavb od 10. maja 1851 št. 1015 H. M. bo po sklenjeni pogodbi med kr. pruskim in kr. hanoveranskim nemško-avstrijskim poštanim oskerbništvom hanoveransko kraljestvo 1. junija 1851 nemško-austrijski poštni zvezci pristopilo.

Od tega dneva se bo tedaj z dopisavami, pošiljivi pod križnim zavitkam in časopisi na

in iz Hanoveranskiga po odločbah nemško-avstrijsanske poštne pogodbe ravnalo.

Hanoveranske poštne naprave leže vse čez 20 geografskih milj od avstrijsanske meje.

Za poštne voznje pošiljive se je od hanoveranske strani za obćenje z Avstrijo Peine kakor nepremakljivo mejno mesto odločilo.

Za Avstrijsko so odločene glede vožno-poštних pošiljiv Ostrava, Seefeld in Toplice.

Pismenina se ima za vožnjopoštne pošiljive na ali iz Hanoveranskiga od 1. junija t. l. vedno po odločbi nemško-avstrijsanske poštne zveze plačevati.

To se dopisavcem naznani, da se vedo po tem ravnati.

C. k. poštno vodstvo

Ljubljana 29. maja 1851.

Hofmann s. r.